

19 de novembre: Sant Ot, abat de Cluny

Text de l'Evangeli (Lc 12,35-40): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «(...)Vosaltres sigueu semblants als homes que esperen el seu amo quan torna de les noces, per tal que, quan vingui i truqui, l'obrin de seguida. Benaurats aquells servents als qui, quan vingui l'amo, els trobi vigilant. En veritat us dic que se cenyirà i els farà posar-se a taula, i anirà passant a servir-los (...)».

Sant Ot, abat de Cluny (c.878/879 – 942)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui us proposo la figura de sant Odó, abat: se situa en el monaquisme medieval i ens condueix, en particular, al monestir de Cluny, que va ser un dels més il·lustres i famosos. El seu pare el va consagrar al sant bisbe Martí de Tours, a l'ombra benèfica del qual Odó va passar tota la seva vida. Encara era adolescent quan —en una vetlla de Nadal— va sentir com li brollava espontàniament dels llavis aquesta oració: «Senyora meva, “Mare de misericòrdia”, que aquesta nit vas donar a llum el Salvador, prega per a mi. Que el teu part gloriós i singular sigui, oh piadosíssima, el meu refugi». L'apel·latiu “Mare de misericòrdia” serà la forma que escollirà per adreçar-se sempre a Maria, anomenant-la també “única esperança del món”...

Fascinat per l'ideal benedictí, Odó va deixar Tours i va entrar com a monjo a l'abadia benedictina de Baume, per passar després a la de Cluny, de la qual fou el seu segon abat (a. 927). Des d'aquest centre de vida espiritual va poder exercir una àmplia influència en els monestirs del continent.

El caracteritzaren l'amor per la interioritat, la visió del món com una realitat precària, una inclinació constant al despreniment de les coses i una íntima aspiració escatològica. Mereix una menció particular la devoció al Cos i a la Sang del Crist que Odó, davant d'una negligència força estesa en aquell temps, va cultivar sempre amb convicció.

—Odó no es va rendir al pessimisme, i exclamava: «Oh entranyes inefables de la pietat divina! Déu persegueix les culpes i, tanmateix, protegeix els pecadors». L'abat de Cluny estimava aturar-se en la contemplació de la misericòrdia de Crist, “amant dels homes”.